

В. І. Токар

Зінченко Вадим Іванович

ЗІНЧЕНКО Вадим Іванович (27. 11. 1954, м. Кривий Ріг Дніпроп. обл.) – живописець, графік. Член НСХУ (1989). Закін. Одес. художнє училище (1975; викл. [Ю. Коваленко](#)). Відтоді працює у Кривому Розі: від 1976 – малярем-художником на заводі «Криворіжсталь»; 1978–93 – оформлювачем дільниці Дніпроп. худож.-вироб. комбінату Худож. фонду України; художником на підприємствах «Інгул-Арт» (1993–96) та «Будинок художника» (1996–2000); від 2000 – керівник худож. студії «Палітра» у Центрі дит. творчості «Дивосвіт». Співавтор настінн. розписів, вітражів. Учасник всеукр. та всесоюз. мистецьких виставок від 1982. Персон. – у Кривому Розі (2000). У техніках олій. і темпер. живопису та графіки створює пейзажі, портрети, натюрморти, жанр. композиції.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Листопад» (1979), «Кульбабки» (1980), «Плавка» (1981), «Автострада оновлюється» (1982), «Пора весняної сівби» (1984), «Рудні копалини» (1985), «Гірники Кривбасу» (1986), «У майстерні художника» (1989), «Олімпія» (1991; 2010), «Присвячення музі» (1992), «Погляд у люстерко», «Ангел і муза. Метаморфоза» (обидва – 1997), «Т. Маленко» (1998), «Осінній

натюрморт» (2001), «Сонячний ранок», «Місячна ніч» (обидва – 2003), «На горі Алчак» (2005), «Зимовий пейзаж» (2006), «Кримський пейзаж. Скеля Вітрило» (2007), «Натюрморт із чорнобривцями» (2008), «Сосни Орлівщини», «Полонянка» (обидва – 2009); серія «Будівництво Рівненської АЕС» (1982); триптихи – «Королівське полювання» (2000), «Блакитна бухта» (2002), «Софіївський парк» (2008).

Бібліографічний опис:

Зінченко Вадим Іванович / В. І. Токар// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-16220>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).